

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

*Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega*

Leto XXIV, številka 545 datum 2. 2. 2020

Težo blagoslovu damo z vero, z zaupanjem, molitvijo ... p. Silvin Kranjc

Kaj pomeni blagoslavljanje? Z blagoslovom se božja bližina prenese na predmet, na materijo. Zato si ljudje želijo imeti doma blagoslovljene predmete, ker jim tak predmet pomeni varstvo, ob blagoslovljenem predmetu se čutijo povezane z Bogom. **Ko neki predmet blagoslovimo, ga izvzamemo profani rabi in ga določimo za dobro.** Na Brezjah se nam večkrat zgodi, da najdemo v cerkvenih klopih ali pred vrati križ, sveto podobo, potrzan rožni venec obešen na vratih – ljudje ne morejo, ne upajo vreči teh predmetov v smeti. Ker so te stvari blagoslovljene, ker so posvečene. Mah od jaslic ali božične smrečice, ki smo jih ob svetih večerih blagoslavljali z blagoslovljeno vodo in kadilom, nikoli ne vržemo v smeti, zažgemo jih ali zakopljemo v zemljo – tako smo se naučili že od naših dedov. Zame osebno je zanimivo, kako blagoslov predmetov doživljajo tudi ljudje, ki so oddaljeni od Cerkve. Zgodi se, da pokličejo in vprašajo, kdaj imamo »krst« avtomobilov – se pravi, da še izraza blagoslov ne poznajo, vedo le, da duhovnik blagoslavlja z vodo. To so globoke stvari, Bog pa deluje na skrivnosten način. V človeku je bila vedno želja po nadnaravnem. Človek si je vedno želel imeti stik z »zgoraj«, z Bogom.

Blagoslavljam pa tudi ljudi, ne le predmete ... Za oba, tistega, ki blagoslavlja, in tistega, ki blagoslov prejema, je blagoslov **želja po božjem varstvu**, opori na poti. Da se še bolj potrudim, da bi ta blagoslov ne počival samo na meni, ampak da bi prek mene šel blagoslov tudi na tiste, ki jih bom srečal. Človek želi srečo blagoslova deliti z drugimi.

Blagoslov, ki je dar, ni dar samo zame, ampak mi je dan tudi za druge.

Kdo lahko blagoslavlja? Vsak človek. Mama neštetokrat blagoslovi otroka: lahko s križem na čelo, ko gre od doma, ko pride domov, ali pa samo v mislih. Ko starši otroka pokrižajo, s tem izražajo željo, da bi Bog otroka spremljal na poti. Ko otrok sprejme križ na čelo, prejme sporočilo, da bo mogel vse težave premagati, če bo povezan z Jezusom. Pri maši večkrat povabim otroke, da tudi oni pokrižajo svoje starše – v znamenje hvaležnosti. *'Hvaležen sem, da te imam. Oba pripadava Bogu.'* Pomembno je, da se otrok navadi, da tudi on sme pokrižati mamo in očeta, da je tudi on povabljen, da blagoslavlja.

Posebno je lep blagoslov otrok o božiču ... Jezus ima otroke posebno rad. Ko so prihajali k njemu, jih je jemal v naročje in nanje polagal roke. S tem je pokazal, da je njihov prijatelj, da jih varuje. Duhovnik pri božičnem blagoslovu otrok, ko jih pokriža ali položi roko na glavo, prosi Gospoda, naj jih varuje in vodi, da bi rasli v modrosti in kreposti. Otroke, ki še niso šli k prvemu svetemu obhajilu, blagoslovujemo duhovniki med obhajilom, če jih starši pripeljejo. Blagoslovimo tudi odrasle, če še niso prejeli zakramentov ali jih ne morejo prejeti – s tem pokažejo, da si želijo božje bližine in da želijo pripadati občestvu.

Kako trajen je blagoslov? Ko nekaj blagoslovimo, je **od tistega trenutka izvzeto posvetni rabi** in je v službi človeku za njegovo dobro, za njegovo varnost, pa tudi odgovornost. Na primer blagoslov avtomobila: ne pomeni, da me bo v blagoslovljenem avtomobilu Bog varoval, pa če počenjam še take neumnosti na cesti. Blagoslov me spominja, da sem odgovoren, z blagoslovom sprejmeš izziv, da boš tisto reč odgovorno uporabljal. Blagoslov odgovornost poveča. Sicer pa: **blagoslavljajte čim večkrat!** Blagoslavljajte domove, ne le na svete večere, ampak tudi vmes. Blagoslavljajmo vsakdanje reči, ki jih uporabljamo – vse z željo, da bi to služilo človeku, da bi mu olajšalo delo.

Lahko blagoslov tudi »izrabimo«? Človeško gledano: **ja!** Blagoslov izrabimo na primer, če mu dajemo preveliko težo. Če na primer nekdo na prvo mesto postavi blagoslovljeno podobo, na Boga pa pozabi. Nobena stvar, pa naj bo stokrat blagoslovljena, ne more imeti mesta pred Bogom. Kipec nikoli ne more biti več kot evharistija. Nedavno sem opazil gospo, ki si je natočila pet litrov blagoslovljene vode. Radovedno sem jo vprašal, čemu, in mi je odgovorila, da z blagoslovljeno vodo kuha. Zdrav odnos do blagoslovljenih stvari je pomemben, imeti moramo tudi mero.

Kdaj blagoslovimo z vodo, kdaj s kadihom, kdaj blagoslovimo s križem, kdaj s polaganjem rok ... so kakšna pravila? Vse to so le simboli, ki pa so pomembni. Vrednost in pomen jim damo mi sami. **Težo blagoslovu damo z vero, zaupanjem, molitvijo.** Bistveno je, koliko me blagoslovljena stvar spomni na Boga. Ali sem pri blagoslovu začutil božjo bližino, božjo navzočnost v vsakdanjem življenju. Ali s pomočjo blagoslova postajam boljši človek. Ali blagoslov v meni prebuja hvaležnost – to so kazalci smiselnosti blagoslova. Mene ob koncu maše, ko dvignem roke nad ljudi in kličem nadnje blagoslov, dobesedno stisne. Vse ljudi pred mano – vsak pride s svojo težo, svojim veseljem, svojo bolečino – blagoslovjam in želim, da bi se jih blagoslov dotaknil, da bi bili sami blagoslovljeni in da bi bili blagoslov za druge. Zgodi se, da mi roka kar zatrepeta, tako odgovornost začutim kot duhovnik. Poleg zakramenta sprave se duhovnik počuti najbolj očeta prav takrat, ko ljudi blagoslovja. Duhovniki smo kot očaki, ki z blagoslovljanjem izražamo skrb za zaupano nam ljudstvo.

»Gospod naj te blagoslovi in te varuje.

Gospod naj da sijati svoje obličje nad tabo in naj ti bo milostljiv.

Gospod naj dvigne svoje obličje nadte in ti podeli mir« (4 Mz 6,24-26).

Pon., 3. 2. Blaž	Ob 17. uri za + Antona Miheliča - <u>med daritvijo blagoslov sv. Blaža - po daritvi srečanje članov ribniškega ŽPS-ta</u>
Tor., 4. 2. Oskar	Ob 17. uri za vse + Ocvirkove in Vodušekove
Sre., 5. 2. Agata	Rekolekcija – srečanje duhovnikov in stalnih diakonov na Muti
Čet., 6. 2. Pavel Miki	Prvi četrtek - ob 17. uri za + Doro in Franca Eržena
Pet., 7. 2. Nivard	Prvi petek - ob 17. uri za + Amalijo Ladinek in Alojza
Sob., 8. 2. Hieronim Emiliani Prešernov dan	Prva sobota Ob 15. uri pri Mariji za + Dušana Iršiča Ob 17. uri za + Hildo Mihelič - <u>po maši srečanje veroučencev 3. razreda in staršev</u>
Ned., 9. 2. 5. NEDELJA MED LETOM Prva nedelja – darovanje za potrebe župnij	Ob 8. uri za + Jožefo Držečnik <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Jožefa Kovača in vse + Brunčkove</i> Ob 11.30 ... ob življenjskem jubileju: 90 letnici ... Bogu in Devici Mariji v zahvalo ter v priprošnjo bl. A. M. Slomšku za dušno in telesno zdravje <hr/> Ob 15. uri v Mihaelovem domu v Radljah ob Dravi dekanjsko srečanje bralcev Božje Besede gost: biblicist dr. Samo Skralovnik
Pon., 10. 2. Sholastika	Ob 17. uri za+ Marijo Mihelič
Tor. 11. 2. Lurška M. Božja	Svetovni dan bolnikov Ob 17. uri za + starše Žigart ter 2 brata in sestro
Sre., 12. 2. Humbelina	Ob 8. uri Za žive in + župljane
Čet., 13. 2. Jordan Saški	Ob 17. uri za + Andreja Gregla
Pet., 14. 2. Valentin (Zdravko)	Ob 17. uri za + Ljubico Martini ter starše Martini in Jager
Sob., 15. 2. Klavdij	Ob 15. uri v Josipdolu za + Jožefo in Jožefa ter Srečka Slemenjaka

	Ob 17. uri za + Marijo in Antona Planinšič ter vse umrle na Pečevnikovem
Ned., 16. 2. 6. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za + Daniela Frica <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Marijo Gube, roj. Žebrek</i> Ob 11.30 za + Štefanijo Stramec

Ob svetovnem dnevu bolnikov ...

Zdrav duh v zdravem telesu

Zdravje ni samoumevno, čeprav se mnogokrat vedemo, kakor da je. Delamo preveč, slabo se prehranjujemo, krademo si počitek in se ne razgibavamo. Polni smo skrbi, kaj bo prinesel jutrišnji dan, in negotovi nad usodo sveta. Radi bi vse obvladovali, a pogosto je ravno obrnjeno: vse obvladuje nas. Na Boga se obračamo, ko nam prede trda in nas je zadelo trpljenje. V dobrih časih ga odrivamo, saj se obnašamo, kakor da smo sami sebi »bog«. **Počelo vsega koristnega je zdravo telo.** Ko nastopi bolezen, se zatečemo v objem zdravstva, farmacije, kirurgije. Premalo se zavedamo, da se pokaže bolezen na telesu zaradi prizadete duše. Potrta duša in zamračen duh, ki ne poznata Boga, sta zanesljiva znanilca telesnih okvar. Če sta duh in duša v razsulu, ne more preprečiti boleznih niti skrb za zdravo telo, saj je **na začetku slehernega telesnega zdravja dobro duhovno počutje. Zdrav duh ohranja zdravo telo ...** obrnjeno ne velja. Vendar ni res, da sta v nezdravem telesu duh in duša prizadeta sama po sebi. Mnogo jih je, ki trpijo zaradi bolezni, a so vedrega srca in svetniško poduhovljeni. Čvrsto hodijo za Jezusom z vsemi svojimi telesnimi hibami, ker so vzvišeni po duhu. Zdravi, da pokajo po šivih, čeprav hromi. Ko v njih prebiva Gospod, jih namreč ne more zadržati nobena telesna beda.

Peter Millonig, Zasedran v veri

Mati žalostna, bodi ob vzglavju vseh bolnikov sveta.

Teh, ki so v tej uri izgubili zavest in umirajo ... teh, ki so izgubili vsako upanje na ozdravljenje ... teh, ki pijejo in jočejo od bolečin ... teh, ki se ne morejo zdraviti, ker nimajo denarja ... teh, ki bi tako silno radi hodili, pa morajo negibno ležati ... teh, ki cele noči ne morejo zatisniti očesa ... teh, ki se morajo odreči najlepšim načrtom za prihodnost ... teh predvsem, ki ne verujejo v prihodnje življenje ... teh, ki se upirajo Bogu in ga preklinjajo ... teh, ki ne vedo, da je Kristus trpel kot oni. *Fernand Lelotte*